

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/27175 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 17 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 januari 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 mei 2005 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden op 4 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

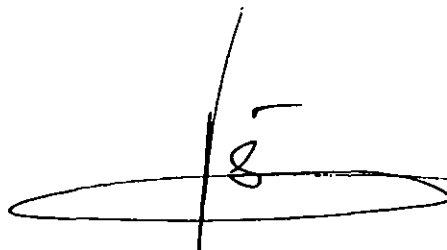
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

154-526.

Verzonden: 11 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 05/27175

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Wolvega,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Ministerie van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Buisman, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 20 augustus 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'medische behandeling'. Verweerder heeft bij beschikking van 26 januari 2004 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiser heeft daartegen op 23 februari 2004 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 23 mei 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepschrift van 15 juni 2005 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 22 februari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet in het bezit is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) en niet gebleken is dat hij hiervan vrijgesteld dient te worden. Uit het advies van Bureau Medische Advisering (BMA) van 24 februari 2005 is gebleken dat eiser medische klachten heeft die worden toegeschreven aan een posttraumatisch stressyndroom (PTSS), dat hij hiervoor behandeld wordt met psycho-educatie en medicatie en dat deze behandeling in Afghanistan niet aanwezig is. Echter, het uitblijven van medische behandeling leidt niet tot een medische noodsituatie op korte termijn. Eiser is in staat om te reizen en dient gedurende de reis te beschikken over de voorgeschreven medicatie. Derhalve wordt hij niet vrijgesteld van het mvv-vereiste. Hetgeen eiser naar voren heeft gebracht tijdens de hoorzitting van de ambtelijke commissie heeft niet tot een andere beslissing geleid. De stelling van eiser, dat het uitblijven van behandeling tot een noodsituatie op korte termijn leidt, is op geen enkele wijze met bewijsstukken onderbouwd, zodat wordt uitgegaan van de juistheid van het BMA-advies. Aan de omstandigheid dat eiser gedurende zijn reis dient te beschikken over voldoende medicatie, komt geen doorslaggevende betekenis toe. Het is aan eiser om te zorgen voor voldoende medicijnen. Met betrekking tot eisers stelling dat hij geen familie of vrienden in Afghanistan heeft op wie hij terug kan vallen is overwogen dat uit het BMA-advies niet is gebleken dat eiser een mantelzorgnetwerk nodig heeft en ook overigens is dat niet gebleken. Daarnaast is evenmin aangetoond dat eiser geen familie of vrienden heeft in Afghanistan.

2.2. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hij vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste en doet een beroep op artikel 17, eerste lid, onder c, Vw 2000. Gelet op zijn gezondheidstoestand is het niet verantwoord om te reizen, zodat in redelijkheid niet van hem verwacht kan worden dat hij terugkeert naar Afghanistan om daar de mvv-aanvraag af te wachten. Eiser stelt zich voorts op het standpunt dat medische zorg in Nederland noodzakelijk is. Hij verwijst naar enkele medische verklaringen en naar het BMA-advies. Uit dit advies blijkt immers dat eiser te kampen heeft met PTSS, dat de behandeling waarschijnlijk nog enkele jaren duurt en dat de behandeling in Afghanistan niet beschikbaar is. Het uitblijven van behandeling zal leiden tot een toename van klachten en mogelijk tot zelfverwonding. Ook zal eiser paniekaanvallen krijgen. Met betrekking tot de reis en de benodigde medicatie is naar voren gebracht dat eiser de medicatie niet voor onbepaalde tijd tot zijn beschikking kan hebben. Het is bovendien onduidelijk voor welke periode -indien hij al in staat geacht kan worden te reizen- eiser zal moeten wachten op een mvv. Het uitblijven van behandeling en medicatie zal leiden tot een medische noodsituatie, te meer nu eiser reeds vier jaar onder intensieve behandeling van verschillende artsen staat, van wie hij volledig afhankelijk is.

Beoordeling van het beroep

2.3. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'medische behandeling' wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in B8 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000).

2.4. De rechtbank stelt vast dat het geschil gaat om de vraag of eiser vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, onder c Vw 2000. Verweerder heeft op basis van het BMA-rapport beslist dat eiser niet van het mvv-vereiste vrijgesteld hoeft te worden. In het BMA-rapport is opgenomen dat er bij het uitblijven van medische behandeling op korte termijn geen medische noodsituatie zal ontstaan. De stelling dat de klachten zullen toenemen is niet onderbouwd met medische stukken en leidt reeds daarom niet tot een andere conclusie. De stelling dat het uitblijven van behandeling zal leiden tot zelfverwonding is eveneens enkel gebaseerd op eisers eigen verklaringen. Ter zitting heeft verweerder verduidelijkt dat er van uit wordt gegaan dat de mvv-aanvraag op korte termijn, te weten binnen een periode van drie maanden, afgehandeld kan worden en dat bij de vraagstelling aan het BMA ook van die korte duur is uitgegaan. Tevens is in het BMA-rapport opgenomen dat eiser in staat is om te reizen, maar dat hij tijdens de reis medicijnen nodig heeft. Hiervoor is eiser, zoals verweerder heeft aangegeven, zelf verantwoordelijk. Dat eiser niet voor onbepaalde tijd medicijnen kan meenemen, is niet relevant omdat, zoals reeds is overwogen, het uitblijven van behandeling geen noodsituatie tot gevolg heeft. In hetgeen eiser heeft aangevoerd, heeft de rechtbank, mede gezien het voorgaande, geen aanknopingspunten gevonden voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het BMA-rapport. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op basis van het BMA-rapport tot deze beslissing heeft kunnen komen en dat de aanvraag wegens het ontbreken van een geldige mvv afgewezen kon worden.

2.5. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.6. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.

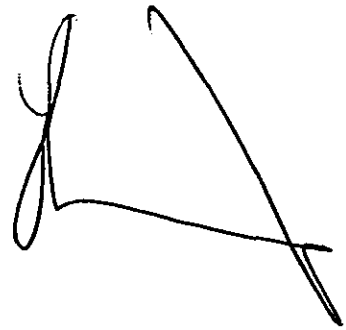
2.7. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.8. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

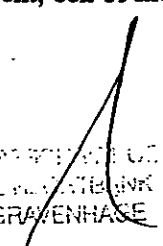
Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 17 april 2007.



Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 04 MEI 2007

VOORAFGELEZEN EN CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE



Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's GRAVENHAGE
Hoger beroep vreemdelingenzaken
per fax: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MEI 2007	
ZAAKNR.	V103742
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

mr P.R. van den
mw. mr J.E. Rouwé - Da
mr G.A. I
mw. mr J. Ooster
mr H.T. Gerbra
mw. mr A. Szir

Leeuwarden, 30 mei 2007

inzake :
 geboren op
nationaliteit: Afghaanse
doss.nr. : 0111.06.8041
crv.nr. :
onze ref. : 27.1083/hg/dk

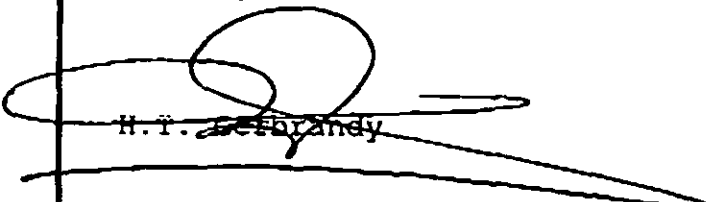
1914-A

Excellentie,

Inzake opgemeld zend ik u bijgaand op voorhand per fax
een afschrift van het appèlschrift.

Het origineel met bijlagen wordt heden per post
verzonden.

Hoogachtend,
uw dw.,



H.T. Gerbrandy

Spanjaardslaan 1

Postbus 1
8900 AC Leeuwarden

T 058 - 213 47

F 058 - 212 65

elst-rouwe@planet

Derdenrekeni

Friesland Ba

rek.nr. 29.64.82.9

advocaten

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
30 MEI 2007

ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

mr P.R. van den
mw. mr J.F. Rouwé - Da
mr G.A. f
mw. mr J. Ooster
mr H.T. Gerbra
mw. mr A. Szin

inzake : geboren op
nationaliteit: Afghaanse
doss.nr. : 0111.06.8041
crv.nr. :
onze ref. : 27.1083/hq/dk

A P P E L S C H R I F T

Geeft te kennen:

geboren op op van
Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende te AZC
Apeldoorn, verder "appellant" te noemen,

te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de Spanjaardslaan nr. 147, ten kantore van de advocaat en procureur **mr H.T. Gerbrandy**, die te dezer zake door voornoemde cliënt tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde cliënt hoger beroep in te stellen en daartoe derhalve bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Appellant heeft op 20 augustus 2003 een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel "medische behandeling" ingediend.

Bij beschikking van 26 januari 2004 heeft verweerder bij beschikking afwijzend op deze aanvraag beslist.

Spanjaardslaan 1
Postbus 1
8900 AC Leeuwarden

T 058 - 213 47
F 058 - 212 65

elst-rouwe@planet

Derdenrekeni
Friesland Ba
rek.nc 29.64.82.9

-2-

Op 23 februari 2004 heeft appellant tegen deze afwijzende beslissing bezwaar gemaakt welk bezwaar bij beschikking van 23 mei 2005 door verweerder ongegrond is verklaard.

Bij beroepschrift van 15 juni 2005 heeft appellant tegen laatstgenoemde beslissing beroep ingesteld. Dit beroep is op 22 februari 2007 door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen behandeld.

De rechtbank Groningen heeft bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden 4 mei 2007, heft beroep tegen de beslissing van verweerder van 23 mei 2005 ongegrond verklaard (**productie 1**).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen tijdig hoger beroep in.

Grief:

Deze grief richt zich tegen de overwegingen van de rechtbank in r.o. 2.4 en in het bijzonder de overweging "(...) Dat eiser niet voor onbepaalde tijd medicijnen kan meenemen, is niet relevant omdat, zoals reeds is overwogen, het uitblijven van behandeling geen noodsituatie tot gevolg heeft. (...)".

Toelichting:

Het BMA heeft bij zijn advisering aan verweerder getoetst of het uitblijven van behandeling een medische noodsituatie op korte termijn tot gevolg kan hebben. Het antwoord op die vraag luidde ontkennend, op grond waarvan verweerder - en met verweerder de rechtbank - tot de conclusie kwam dat het voor appellant verantwoord is in Aghanistan een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen.

In beroep en ook ter zitting is aangevoerd dat een dergelijk oordeel in redelijkheid geen stand kan houden, indien geen duidelijkheid bestaat over de duur van de mvv-procedure in Afghanistan.

-3-

Immers, namens verweerder is aangegeven er van uit wordt gegaan dat de mvv-aanvraag drie maanden in beslag neemt, welke termijn overeenkomt met de termijn die het BMA hanteert voor de beoordeling of er sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn. Nu er volstrekt geen enkele aanwijzing is dat de mvv-aanvraag inderdaad "slechts" drie maanden in beslag neemt, had de rechtbank zich niet zonder meer op dat oordeel mogen baseren.

Sterker nog, de Nederlandse vertegenwoordiging in Afghanistan geeft geen mvv's af, zodat appellant naar een buurland zou moeten gaan om daar de mvv aam te vragen en de afgifte af te wachten.

Nu dus de duur van de mvv-procedure geenszins vaststaat, heeft de rechtbank ten onrechte geen gewicht toegekend aan de stelling van appellant, dat, nu hij dus niet weet hoe lang hij in Afghanistan (dan wel een buurland) zal moeten verblijven, er rekening mee moet worden gehouden dat appellant langer dan drie maanden in Afghanistan dient te verblijven en hij dus voor een langere periode, die als onbepaalde termijn kan worden beschouwd, medicijnen dient mee te nemen.

Niet ter discussie staat dat de medicijnen die appellant gebruikt in Afghanistan niet voorhanden zijn en dat het niet-gebruiken van die medicijnen tot een medische noodsituatie kan leiden.

Derhalve is dus, in het licht van hetgeen is aangevoerd en bij de rechtbank bekend was, wel relevant dat appellant niet voor onbepaalde tijd medicijnen mee kan nemen. Immers, niet uitgesloten is dat na te door het BMA onderzochte periode van drie maanden wel een medische noodsituatie ontstaat.

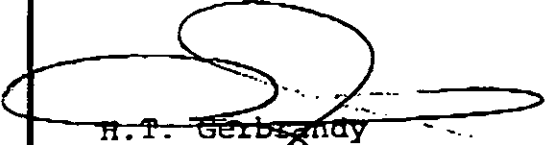
REDENEN

Waarom appellant verzoekt de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 17 april 2007 (AWB 05/27175) te vernietigen.

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-4-


H.F. Gerbrandy

bepaaldelijk gevolmachtigde van appellant